

คำสั่งกรมสรรพากร
ที่ ป. ๑๓๐/๒๕๔๗

เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ

กรณีการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจและแนะนำผู้เสียภาษีที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต สำหรับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะกรณีการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต กรมสรรพากรจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คำว่า “ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต” หมายความว่า ผู้ประกอบการที่ออกบัตรเครดิตให้แก่ผู้ถือบัตรเพื่อใช้ชำระราคาสินค้า ค่าบริการ หรือเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ จากบัตรเครดิต โดยผู้ประกอบการจะเป็นผู้ชำระราคาสินค้า หรือค่าบริการให้แก่ผู้รับบัตรแทนผู้ถือบัตรก่อน ทั้งนี้ ผู้ถือบัตรต้องชำระค่าธรรมเนียมค่าบริการ ดอกเบี้ย หรือค่าตอบแทนจากการใช้ประโยชน์ในบัตรเครดิตนั้น

คำว่า “ผู้ถือบัตร” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับการออกบัตรเครดิต เพื่อใช้ชำระราคาสินค้าหรือค่าบริการให้แก่ผู้รับบัตร หรือเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ จากบัตรเครดิต นอกจากนี้ ให้หมายความรวมถึง ผู้ที่ได้รับการออกบัตรเครดิตประเภทบัตรเสริมด้วย

คำว่า “ผู้รับบัตร” หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการซึ่งคงลงรับชำระราคาสินค้าหรือค่าบริการด้วยบัตรเครดิตจากผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

ข้อ ๒ การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเป็นกิจการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวนี้เอง โดยตรงกับกิจการที่อยู่ในบังคับด้วยเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็น กิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๙/๔ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา ๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดกิจการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวนี้เองโดยตรงกับกิจการที่อยู่ในบังคับ ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะให้เป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๕๖)

พ.ศ. ๒๕๓๔

การประกอบกิจการของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่ไม่อยู่ในบังคับด้วยเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามวรรคหนึ่ง แต่เข้าลักษณะเป็นการประกอบกิจการการธนาคาร ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์หรือกฎหมายเฉพาะหรือการประกอบกิจการ โดยปกติเชี่ยงธนาคารพาณิชย์ ตามมาตรา ๕๙/๒ (๑) และ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ให้อยู่ในบังคับด้วยเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

ข้อ ๓ ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้ให้บริการ ในราชอาณาจักร มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๗๗/๒ และมาตรา ๘๒ แห่งประมวลรัษฎากร โดยคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๒/๓ แห่งประมวลรัษฎากร

การให้บริการตามวรรคหนึ่ง ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อ ได้รับชำระราคาค่าบริการ เว้นแต่กรณีที่ได้มีการออกใบกำกับภาษีหรือได้ใช้บริการ ไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่นเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ก็ให้ความรับผิด ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้นๆ แล้วแต่กรณี ตาม มาตรา ๗๙/๑ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตตามวาระหนึ่ง ต้องนำมูลค่าทั้งหมดที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตมารวมเป็นมูลค่าของฐานภาษีในการคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร โดยมูลค่าของฐานภาษีที่ต้องนำไปรวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตัวอย่างเช่น

(๑) ค่าธรรมเนียมการเข้าเป็นสมาชิกบัตรเครดิตของผู้ถือบัตร เช่น ค่าธรรมเนียมแรกเข้า (Membership fee) ค่าธรรมเนียมรายปี (Annual fee) ค่าทำบัตรใหม่

(๒) ค่าธรรมเนียมการขอเอกสารเกี่ยวกับบัตรเครดิต

(๓) ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายใดๆ ในการให้บริการเบิกถอนเงินสดผ่านบัตรเครดิตที่เรียกเก็บจากผู้ถือบัตรได้ไม่เกินอัตราที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ไม่ว่าการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายจะเรียกชื่อย่างใดก็ตาม เช่น Cash advance fee ATM service fee (สำหรับบัตรเครดิต) Transaction fee ค่าธรรมเนียมการเบิกถอนเงินสดล่วงหน้าของผู้ถือบัตรไทยในต่างประเทศ

(๔) ค่าบริการใช้เครื่องรูดบัตรที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตรายอื่น

(๕) ส่วนลด (Discount revenue) ที่ได้รับจากการค้าสมาชิกในประเทศ และต่างประเทศ

(๖) ค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้รับบัตรเนื่องจากการจัดรายการส่งเสริมการขายร่วมกัน

(๓) ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการติดตาม ทวงถามการชำระหนี้จากบัตรเครดิต ที่เรียกเก็บจากผู้ถือบัตร

(๔) ค่าธรรมเนียมการชำระเงินจากบัตรเครดิตที่เรียกเก็บจากผู้ถือบัตร

(๕) ส่วนแบ่งรายได้จากการใช้บัตรเครดิต (Billing credit)

ข้อ ๔ ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตตามข้อ ๒ วรรคสอง ในราชอาณาจักร มีหน้าที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๕๑/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ในอัตรา ร้อยละ ๓.๐ ของรายรับ ตามมาตรา ๕๑/๖ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องนำรายรับที่ได้รับหรือพึงได้รับเนื่องจากการประกอบกิจกรรมรวมคำนวณเป็นรายรับในการคำนวณเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ตาม มาตรา ๕๑/๕ แห่งประมวลรัษฎากร โดยรายรับที่ต้องนำไปรวมคำนวณเสียภาษี ธุรกิจเฉพาะ ตัวอย่างเช่น

(๑) ดอกเบี้ยในหนี้ค้างชำระ (Interest rate) หรือดอกเบี้ยในระหว่างเวลา ผิดนัดชำระหนี้ หรือค่าปรับในการชำระหนี้ล่าช้ากว่ากำหนด (Late payment penalties) หรือค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่นใดที่มีลักษณะทำนองเดียวกันซึ่ง เรียกเก็บจากผู้ถือบัตร

(๒) ดอกเบี้ยหรือค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้ถือบัตรจากการให้ผู้ถือบัตร ผ่อนชำระหนี้เป็นงวด

(๓) ดอกเบี้ยการเบิกถอนเงินสดผ่านบัตรเครดิตจากผู้ถือบัตร (Interest on cash advance)

หน้า ๒๐๐

เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๕๗ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

(๔) ค่าธรรมเนียมการโอนเงินระหว่างผู้ประกอบธุรกิจต่ำรัฐธรรมนูญ (Interchange fee)

ข้อ ๕ บรรดา率เบียน ข้อนั้นกับ คำสั่ง หนังสือตอบข้อหารือ หรือทางปฏิบัติได้
ที่บัดหรือแยกกับคำสั่งนี้ ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ติโรมน์ สวัสดิ์พาณิชย์

อธิบดีกรมสรรพากร